

TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGILAMA YAPMAYA VE HÜKÜM VERMEYE YETKİLİ
T.C.
İSTANBUL ANADOLU
4. ASLİYE TİCARET MAHKEMESİ

GEREKÇELİ KARAR
(KISMEN KABUL)

ESAS NO : 2018/7 Esas
KARAR NO : 2018/631

BAŞKAN : Alper Şevket ATIKALIOĞLU 33505
ÜYE : Alptekin KÜÇÜKİNCE 107505
ÜYE : Abdullah Mesut DURMAN 124703
KATİP : Hamza HAN 158173

DAVACILAR : 1- AYTEN KUTLUCA -
2- FÜSUN HATİCE GAZİOĞLU -
3- MEHMET TARIK KUTLUCA -

VEKİLİ : Av. DOĞUKAN ÖZDOĞAN - 19 Mayıs Mah.
İnönü Cad. Sümer Sk. Zitaş Plaza C/6 Blok D:6
Kozyatağı 34736 Kadıköy/ İSTANBUL

VEKİLİ : Av. DOĞUKAN ÖZDOĞAN - 19 Mayıs Mah.
İnönü Cad. Sümer Sk. Zitaş Plaza C/6 Blok D:6
Kozyatağı 34736 Kadıköy/ İSTANBUL

DAVALI : HAYAT KİMYA SANAYİ A.Ş. -
VEKİLİ : Av. KERİM KÖROĞLU - Zühtüpaşa Mah. Bağdat
Cad. Dervişoğlu Apt. No: 23/8 Kızıltoprak 34724
Kadıköy/ İSTANBUL

DAVA : Ticari Şirket (Genel Kurul Kararının İptali İstemli)
DAVA TARİHİ : 16/09/2014
KARAR TARİHİ : 27/06/2018
KARARIN YAZILMA TARİHİ : 20/07/2018

Davacılar vekili tarafından davalı aleyhine mahkememize açılan davanın yapılan açık yargılaması sonucunda;

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

İDDİA: Davacılar vekili dava dilekçesinde özetle; davalı şirketin İstanbul Ticaret Sicil Memurluğunun 22582 sicil numarasına kayıtlı bulunduğunu, müvekkillerin 18/01/1999 tarihinden bu yana şirket ortağı bulunduğunu, müvekkillerin şirketteki ilk hisse oranı %17 iken davalı şirketin hakim ortaklarının bugüne kadar hiçbir kar payı dağıtmayarak ve sürekli sermaye artışı yaparak müvekkillere ait hisse oranını %1,1 e kadar düşmesini planlı olarak sağladıklarını, 19/07/2013 tarihinde şirket merkezinde yapılan 2012 yılı Genel Kurul Toplantısında müvekkillerin muhalefetine rağmen 2012 kar payının dağıtılmamasına ve olağan üstü yedek akçe olarak ayrılmasına ilişkin kararlar müvekkillere ait hak gaspına devam edildiğini, bu sebeple yasa ve şirket ana sözleşmesine aykırı olan gündemin 5. ve 6. maddesi gereği alınan Genel kurul Kararlarının iptali için işbu davanın açılmasının zorunluluğunun

doğduğunu, sektörünün öncü ve ciddi bir pazar payı sahibi kuruluşlardan olan davalı şirketin mali verilerin ve bilanço kayıtlarının gerçeği yansıtmadığını, 1999 yılından bu yana davalı şirketin kar payı dağıtmasına engel olarak elde edilen karların diğer şirketlerin yatırımlarında kullanılması gibi uygulamanın kural haline getirildiğini, hakim ortakların kendi çıkarlarına uygun davrandığını, tamamen incelenemez ve denetimden uzak olan dış yatırımlardan niçin şirketin kazanç elde etmediği halde 2012 kar payının olağanüstü yedek akçeye niçin ayrıldığını, yedek akçelerin hangi şirketin hangi yatırım ve giderlerinde kullanıldığını, yedek akçelerin hangi hesap ve bankada tutulduğunu, müvekkillerin hisselerine düşen kar payı bedellerinin niçin sermaye artırımına katılmada kullanılmadığını, yönetim kurulu faaliyet raporunda 2012 yılında 9.063 418,24 TL nakdi ve aynı yardım yapıldığı beyan ettiğini, yönetim kurulunun karşılıksız aynı ve nakdi yardım yapmaması gerektiğini, yönetim kurulu tarafından şirketin bazı yıllar zarar ettirildiğini, bazı yıllarda ise ciddi kazançlar elde edildiği halde kar payı dağıtılmayarak sürekli olağanüstü yedek akçe ayrıldığını, hakim ortakların yüksek ve fahiş huzur hakkı aldıklarını, müvekkillere kar payı verilmeyerek her yıl milyonlarca nakdi ve aynı yardım yapıldığını, yürürlükten kalkan eski TTK'ya göre kar payı alma hakkının genel kurul ve yönetim kurulu kararlarına tabi olmayan kazanılmış haklar olduğunu, yeni TTK'da yapısal değişiklik yapıldığını, temettünün ödenmesinin zorunluluğunun getirildiğini ileri sürerek 19/07/2013 tarihinde yapılan genel kurul toplantısında alınan, Yönetim kurulu ve denetçi ibrasına ilişkin gündemin 5. Maddesinin yasa ve şirket ana sözleşmesine aykırı olarak alınmış olması sebebiyle iptaline, Kar payının dağıtılmasına ilişkin gündem maddesinin görüşmeleri neticesinde yönetim kurulunun teklifi ile kar payının dağıtılmayarak olağanüstü yedek akçe olarak ayrılmasına ilişkin genel kurul kararının yasa ve şirket ana sözleşmesine aykırı olarak alınmış olması sebebiyle iptaline karar verilmesini talep etmiştir.

SAVUNMA: Davalı vekili cevap dilekçesinde özetle; Davacıların 2001 yılından bu yana belli bir amaca yönelik olarak hemen hemen bütün genel kurul kararları için iptal davası açtığını, dava nedeniyle şirketin uğrayabileceği zararların teminatı için davacıardan TTK'nun 448. Maddesi uyarınca teminat talep edilmesi gerektiğini, davacılar tarafından açılan davanın hakm kötüye kullanımı niteliğinde olduğunu, davacıların sırf hisselerini fahiş bedeller ile satmak amacı ile her genel kurul kararlarının aleyhine olduğu gibi aynı niyetle açtıkları davanın MK 2. Maddesine göre hakkın kötüye kullanımı niteliğinde olduğundan hukuken himaye edilemeyeceğini, 19/07/2013 tarihli olağan genel kurul toplantısında alınan kararların hukuka uygun olduğunu, yedek akçe ayırmamanın amacının, işletmenin devamlılığı ve gelişmesini sağlamak, borçların zamanında ödenmesini sağlayarak alacaklıların haklarının korunması, dönem karının belirlenmesindeki sübjektifliği ortadan kaldırmak veya azaltmak, kredi sözleşmelerinden doğan yükümlülüklerini yerine getirmek, iş hayatındaki belirsizliklerden doğan riski azaltmak, gelecekteki olası zararları karşılamak, varlıklardaki olası değer düşüşlerini karşılamak, kar dağıtımında istikrar sağlamak, iş hacminin gelişmesi nedeniyle artacak işletme sermayesi gereksinimlerini karşılamak olduğunu, kısa, orta, uzun vadeli iç ve dış borçlar ile planlanan iç ve dış yatırımların selameti açısından şirketin mali yapısının güçlü tutulmasının tedbirli bir davranışın ötesinde zorunlu olduğunu, 2012 yılında sadece yurt içinde 110.192.904,00 TL tutarında yatırımı gerçekleştirildiğini, 2008 yılından bu yana şirketin giriştiği yurt içi ve dışı yatırım hamlelerine devam edildiğini, finansman maliyetlerini azaltmak ve şirketin taşıyacağı döviz risklerini kontrol edilebilir seviyede tutmak için yatırımların tamamının kredi ile yapılması yerine hiç değilse belli bir kısmının özkaynaklar ile yapılması karın dağıtılmayıp olağanüstü yedek akçelerde tutulması ve hatta sermayeye ilave edilmesinin tacir açısından adeta zorunlu olduğunu, 2011 yılında şirketin zararda olduğu dikkate alındığında 2012 yılı karının dağıtılmamasının tacir açısından gerekti halta zorunlu olduğunu, davacının 1 temettü payının dağıtılmamasının zorunlu olduğu yolundaki değerlendirmesinin doru olmadığını, davacının TTK'nun 519 maddesini yanlış yorumladığını, ana sözleşmenin bu husustaki düzenlemesini göz ardı ettiğini ileri sürerek haksız ve hukuki dayanaktan yoksun davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

- DAVANIN AŞAMALARI:

Mahkememizin 30/09/2015 tarih, 2014/938 esas, 2015/887 karar sayılı ilamı ile; "davanın 19/07/2013 tarihli genel kurulda alınan (5) ve (6) numaralı kararlarının iptali istemine ilişkin olduğu,

davalı şirketin 2012 yılı genel kurulu 19/07/2013 tarihinde yapıldığı, genel kurulda alınan kararların iptali davasının 3 aylık hak düşürücü süre içinde açıldığı, davacıların bilanço görüşmelerine ilişkin 5. maddesine çekince koymadıkları, bilançonun hangi kalemlerinde bir usulsüzlük ve uygunsuzluk olduğu yolunda bir iddiada bulunmadıkları, ibra kararının iptaline ilişkin talebin kanıtlanmadığı, gündemin 6'ncı maddesi ile şirketin 2012 yılı kar dağıtımını hakkında görüşme yapıldığı, çokluk oyu ile kararın dağıtılmayıp olağanüstü yedek akçe olarak ayrılmasına karar verildiği, kâr payının dağıtılmasının her ortak için en doğal bir hak olduğu, şirketin kâr dağıtımını yapmaması ancak bazı zaruri hallerde mümkün bulunduğu, TTK'nın 519. maddesi kanuni yedek akçelerin ayrılmış olmasından sonra kârın en az yüzde beşinin pay sahiplerine ödenmesi gerektiğinin kabul edildiği, hatta TTK. 380. maddesinin bazı hallerde yedek akçelerin azaltılması ile ilgili tasarrufların iptal edilmesini dahi düzenlediği, ayrıca davalı şirket 2012 yılında kar elde etmiş olduğu, 9.063.418,24 TL nakdi yardım ve bağış yaptığı, bu durumda gündemin 6'ncı maddesi ile alınmış olan karar azınlık ortakların müktesep haklarını ihlâl eden nitelikte ve iyiniyet kurallarına aykırı olduğu, nakdi yardım ve bağış dahi yapan davalı şirketin aldığı bu karar objektif iyi niyet kurallarına da aykırı olduğu" gerekçesiyle "davanın kısmen kabulüne, gündemin 6. maddesi kar dağıtımına ilişkin maddenin iptaline, 5. maddesinde yer alan ibra kararına yönelik iptal talebinin reddine" karar verildiği,

Kararın yüksek Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 13/11/2017 tarih, 2016/3872 esas, 2017/6126 karar tarihli ilamındaki "Dava dosyası içerisindeki bilgi ve belgelere, mahkeme kararının gerekçesinde dayanılan delillerin tartışılıp, değerlendirilmesinde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmamasına göre, davalı vekilinin davacılarından Füsun Hatice Gazioğlu ile Ayten Kutluca'nın davaları açısından verilen karara yönelik temyiz itirazlarının reddi gerekmiştir.

Ancak, davacılarından Mehmet Tarık Kutluca'nın genel kurul toplantısına katılmadığı hazirun cetvelinden anlaşılmaktadır. Genel kurul kararının iptali davası açılabilmesi için genel kurul toplantısına katılıp, iptali istenen genel kurul kararına muhalefetin tutanağa geçirilmesi gerekir. Bu bakımdan, davacı Mehmet Tarık Kutluca'nın işbu davadaki aktif dava ehliyeti tartışılmadan bu davacı yönünden davanın esasına girilerek yazılı şekilde karar verilmesi bozmayı gerektirmiştir." şeklindeki gerekçe ile bozulmuş, Mahkememizce bozma ilamına uyularak yargılama yapılmıştır.

DAVANIN VE ÇEKİŞMELİ KONULARIN TESPİTİ, DELİLLER, DELİLLERİN TARTIŞILMASI VE DEĞERLENDİRİLMESİ, HUKUKİ NEDENLER VE SONUÇ:

1-Davanın ve çekişmeli konuların tespiti: Dava, şirket genel kurulunda alınan kararların iptali istemine ilişkindir.

Davacılar, davalı şirketin 19/07/2013 tarihli genel kurul toplantısında alınan (5) ve (6) numaralı kararların iptalini talep etmektedirler.

Buna göre taraflar arasındaki uyuşmazlığın; "davacı Mehmet Tarık Kutluca'nın aktif husumet ehliyetinin bulunup bulunmadığı, davanın hakkın kötüye kullanımı niteliğinde olup olmadığı, davalı şirketin 19/07/2013 tarihli genel kurul toplantısında alınan (5) ve (6) numaralı kararların iptali gerekip gerekmediği" noktalarında toplandığı tespit olunmuştur.

2-Davacı Mehmet Tarık Kutluca'nın aktif husumet ehliyeti olup olmadığı hususundaki inceleme ve gerekçe: Kural olarak bir hakkı dava etme yetkisi o hakkın sahibine ait olup, buna aktif husumet denilir. Bir hakkın kendisinden istenebilecek durumunda olan yani hakka uymakla yükümlü kişi ise borçlu kişi olup, buna da pasif husumet denilir. Bir davada gerek aktif ve gerekse pasif husumet ehliyetinin bulunup bulunmadığı mahkemece öncelikle ve resen gözetilecek hususlardandır ve şayet husumet ehliyeti yok ise, dava bu sebep ile reddedilir.

Dosya kapsamından davacılarından Mehmet Tarık Kutluca'nın genel kurul toplantısına katılmadığı hazirun cetvelinden anlaşılmaktadır. Genel kurul kararının iptali davası açılabilmesi için genel kurul toplantısına katılıp, iptali istenen genel kurul kararına muhalefetin tutanağa geçirilmesi gerekir. Davacı Mehmet Tarık Kutluca'nın genel kurul toplantısına katılmadığı anlaşılmakla bu davacının davasının aktif husumet ehliyeti yokluğu nedeniyle reddine karar vermek gerekmiştir.

3-Deliller, delillerin tartışılması ve değerlendirilmesi, hukuki nedenler ve sonuç: Taraflar arasındaki uyuşmazlığın çözümü için gerekli deliller toplanıp, alanında uzman bilirkişiden rapor ve ek

rapor alınarak uyuşmazlığın çözümü yoluna gidilmiş, Mahkememizce ilk verilen karar bozulmuş, bozmaya uyularak bozma doğrultusunda deliller tekrar değerlendirilerek yeniden karar verilmiştir.

Buna göre; Davalı şirketin 1012 yılı genel kurulu 19/07/2013 tarihinde yapılmıştır. Genel Kurulda alınan kararların iptali davasının 3 aylık hak düşürücü süre içinde açılması gerekli olup, dava 04/09/2013 tarihinde açıldığından yasal hak düşürücü süre içinde açılmıştır.

Davalı Hayat Kimya Sanayi Anonim Şirketi'nin 2012 mali hesap yılına ait olağan genel kurul toplantısı 19/07/2013 tarihinde, saat 14:30 'da şirket merkezinde İstanbul İl Gümrük ve Ticaret Müdürlüğü'nün 18/07/2013 tarih ve 23549 sayılı yazılarıyla görevlendirilen Bakanlık temsilcisi Kadir Aslan'ın gözetiminde yapıldığı tespit olunmuştur.

Şirket paylarının 240.000.000 toplam itibari değerinin; toplam itibari değeri 145 105.540,00 TL olan, 145.105.540 payın temsilen, toplam itibari değeri 94.790.150,00 TL olan, 94.790.150 payın asaleten olmak üzere toplantıda temsil edildiği anlaşılmaktadır.

Talep, 19/07/2013 tarihli genel kurulda alınan (5) ve (6) numaralı kararlarının iptali istemine ilişkindir.

a)5. Madde ile ilgili inceleme ve gerekçe: Genel kurul toplantısının 5. Maddesinin; "Gündemin 5. Maddesi gereği Yönetim Kurulu Üyelerinin 2012 faaliyetlerine ilişkin ibraları hususunun oylanmasına geçildi. Yönelim Kurulu (/yeleri kendilerinin ibrası ile ilgili olarak yapılan oylamaya katılmadı. Yapılan oylama sonucunda Yönetim Kurulu Üyeleri 173.850 red oyuna karşılık 239.721,840 olumlu oy ile ayrı ayrı ibra edildiler, Devamla 2012 mali yılına ilişkin denetçi ibrası ususu oylamaya adıldı. Yapılan oylama sonucunda denetçi 173.850 red oyuna karşılık 239.721,840 olumlu oy ile ibra edildi." şeklinde düzenlendiği anlaşılmaktadır.

Yani, davacılar gündemin 5'nci maddesi ile alınmış bulunan ibra kararının iptalini talep etmişlerdir. -

İbra kısıtlı bir aklanma olup, ancak genel kurulun bilgisine sunulan konularda ve bilançoda gösterilen hususlarda geçerli olan aklamadır. Dava konusu somut olayda davacılar bilanço konusunda bir çekince koymamış olup, bilançonun hangi kalemlerinde bir usulsüzlük ve uygunsuzluk olduğu yolunda bir iddiada bulunmamışlardır. Dolayısıyla ibra kararının iptali taleplerini kanıtlayamamışlardır.

Bu nedenle 5. Madde ile ilgili talebin reddine karar vermek gerekmiştir.

b)6. Madde ile ilgili inceleme ve gerekçe: Genel kurul toplantısının 6. Maddesi ile "Gündemin 6. Maddesi gereğince, 2012 mali hesap yılı faaliyetleri ile ilgili kar dağıtımı hakkında Yönetim Kurulunun teklifi okunda. Mevcut ekonomik gelişmeler, hammadde ve diğer üretim maliyetlerinde yaşanan olumsuzluklar, iç ve dış pazarda yaşanan daralmalar, döviz kurlarında yaşanan olağan dışı artışlar sonucunda kısa ve orta vadeli döviz borçları üzerindeki olumsuz etkisi ve şirketin daha önce Türkiye, Mısır, İran ve Cezayir 'deki başlatmış olduğu ve hali hazırda devam eden iç ve dış yatırımlar ile mevcut yatırımlardaki kapasite artırımları nedeniyle kısa, orta ve uzun vadeli döviz üzerinden gerçekleşmiş olan kredi borçlarında meydana gelen artışlar şirketin bu yatırımların finansmanını sağlanabilmesi ve şirket can rasyosunun güçlü tutulabilmesi için yönetim kurulunun karın dağıtılmaması yönündeki teklifi uygun bulunarak, yasal yedek akçelerin ayrılmasından sonra kalan 2012 yılı karının 173.850 red oyuna karşılık 239.721.840 olumlu oy ile 2012 mali yılı karının dağıtılmayarak olağanüstü yedek akçe olarak ayrılmasına oy çokluğu ile karar verildi." şeklinde karar alınmıştır.

Şirketin ana sözleşmesinin "Kârın Tevzii" başlıklı 26. Maddesi; "Şirketin bir hesap dönemi içinde yaptığı muamelelerden elde ettiği hasılat ve gelirlerden ödenen veya taahhüt ettirilmesi gereken her türlü masraflar, amortismanlar, karşılıklar ikramiye ve primlerle geçmiş yıl zararları bağış ve yardımlar tazminat ve sair giderler indirildikten sonra kalan miktar safı kârı teşkil eder. Bu suretle tespit olunan kardan: Şirket tüzel kişiliğine ait vergiler düşülür, %5 nispetinde birinci kanuni yedek akçe ayrılır, Yukarıda yazılı indirimlerden sonra kalan kar kısmen veya tamamen ödenmiş sermaye hisseleri nisbetinde pay sahiplerine dağıtılır, ikinci kar payı olarak dağıtılan miktar üzerinden T.T. Kanununun 466/3 üncü maddesi uyarınca %10 ikinci kanuni yedek akçe ayrılır.

Şirket işlerinin ve umumi durumun icaplarına göre karın kısmen dağıtılmasına veya hiç dağıtılmayarak hususi ve fevkalade yedek akçelere ayrılmasına şirkette emeği geçenlere ve yönetim kurulu üyelerine ikramiye ödenmesine genel kurul karar verebilir. Hissedarlara dağıtılmasına karar verilen kar payının hangi tarihte ve ne şekilde ödeneceği yönetim kurulunun teklifi üzerine genel kurul tarafından tesbit edilir." şeklindedir.

Gündemin 6'ncı maddesi ile şirketin 2012 yılı kâr dağıtımını hakkında görüşme yapılmış ve çokluk oyu ile kârın dağıtılmayıp olağanüstü yedek akçe olarak ayrılmasına karar verilmiştir.

Öncelikle kâr payının dağıtılmasının her ortak için en doğal bir hak olup, şirketin kâr dağıtımını yapmaması ancak bazı zaruri hallerde mümkün bulunmaktadır.

TTK.'nin 519.maddesi kanuni yedek akçelerin ayrılmış olmasından sonra kârın en az yüzde beşinin pay sahiplerine ödenmesi gerektiğini kabul etmiştir. Hatta TTK'nin 380. maddesi bazı hallerde yedek akçelerin azaltılması ile ilgili tasarrufların iptal edilmesini dahi düzenlemiştir. Bu husus pay sahipliği ile kâr payının sıkı sıkıya bağlılığını göstermektedir.

6102 sayılı TTK'nin 519'uncu maddesine tekabül eden kanun maddesi eski TTK'nin 466. Maddesidir. Her iki maddenin ruhu aynı olup, yazım değişiklikleri mevcut bulunmaktadır. Ancak yeni 6102 TTK'nin 519. Maddesinin gerekçesinde "Madde 6762 sayılı kanunun 466. maddesinden alınmıştır. Ancak anılan 466'ncı maddenin ifadesi uygulamada yorum güçlükleri doğurduğundan gerek kelimelerin seçiminde gerek söz diziminde önemli değişiklikler yapılmış ancak içeriğe temel olan düşüncü ve hükümler değiştirilmemiştir." ifadeleri yer almaktadır.

Mevcut durumda, 519'uncu maddenin yorumlanması ve tatbikatında eski 466. maddenin içeriği ve temel düşüncesi değişmeyecek olup, 466. madde ile ilgili Yargıtay uygulamaları da değerini koruyacaktır.

466. madde uygulamasında Yargıtay pay sahiplerinin kâr payı alma haklarını temel kural olarak kabul etmiş ve bu hakkın tümü ile kullanılmasının engellenmesini müktesep hakların ihlâli niteliğinde saymıştır.

Yüksek Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 12/05/1970 tarih, 2085/1970 sayılı kararında kâr payı almak hakkından ortakların mahrum edilemeyeceğini belirtmiş ve yine 08/11/1973 tarih ve 3970/4253 sayılı kararında kâr payının hiç dağıtılmamasının müktesep hakları ihlâl edeceğini hüküm altına almıştır (G.Eriş, İşletme ve Şirketler, C-I, Sh. 1316).

Yine yüksek Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 24/11/1972 tarih, 4478/5005 sayılı kararlarında "anonim ortaklığın ayrılacak ihtiyatları, pay sahiplerine fiilen kâr payının dağıtılmasını önleyecek nitelikte olmamalıdır." denmiştir, (a.g.e. sh.1329). Ayrıca kâr dağıtılmamasına ilişkin kararın objektif iyiniyet kurallarına aykırı olmaması gerektiği ve kâr payının hiç dağıtılmamasına karar verilmesinin de müktesep hakların ihlâli niteliğinde olacağına hükmetmiştir (Yargıtay 11 HD. 22/01/1976 T., E 5897/K 32i, a.g.e , sh. 1330).

Yukarıda yapılan tesbitlere göre davalı şirket 2012 yılında kâr elde etmiş olup, ayrıca 9.063.418,24 TL, nakdi yardım ve bağış yapmıştır. Mevcut durumda şirket ortaklarına kâr payı dağıtılması da hayatın olağan akışının gerektirdiği bir vakıdır.

Tüm bu nedenlerle, gündemin 6'ncı maddesi ile şirketin 2012 yılı kar dağıtımını hakkında görüşme yapıldığı, çokluk oyu ile karın dağıtılmayıp olağanüstü yedek akçe olarak ayrılmasına karar verildiği, kâr payının dağıtılmasının her ortak için en doğal bir hak olduğu, şirketin kâr dağıtımını yapmaması ancak bazı zaruri hallerde mümkün bulunduğu, TTK'nın 519. maddesi kanuni yedek akçelerin ayrılmış olmasından sonra kârın en az yüzde beşinin pay sahiplerine ödenmesi gerektiğinin kabul edildiği, hatta TTK. 380. maddesinin bazı hallerde yedek akçelerin azaltılması ile ilgili tasarrufların iptal edilmesini dahi düzenlediği, ayrıca davalı şirket 2012 yılında kar elde etmiş olduğu, 9.063.418,24 TL nakdi yardım ve bağış yaptığı, bu durumda gündemin 6'ncı maddesi ile alınmış olan karar azınlık ortakların müktesep haklarını ihlâl eden nitelikte ve iyiniyet kurallarına aykırı olduğu, nakdi yardım ve bağış dahi yapan davalı şirketin aldığı bu karar objektif iyi niyet kurallarına da aykırı olduğu kanaatine varıldığından, davacılar Füsün Hatice Gazioğlu ve Ayten Kutluca yönünden davalı şirketin 19/07/2013 tarihli genel kurulunda alınan (6) numaralı kararının iptaline karar vermek

gerekmış ve aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM: Yukarıda açıklanan nedenlerle;

1-Davacılar Füsun Hatice Gazioğlu ve Ayten Kutluca'nın davasının **KISMEN KABULÜ** ile,

a) Davalı şirketin 19/07/2013 tarihli genel kurulunda alınan (6) numaralı kararının iptali isteminin **KABULÜ** ile kârın dağıtılmamasına ilişkin ilişkin (6) numaralı kararın **İPTALİNE**,

b) Davalı şirketin 19/07/2013 tarihli genel kurulunda alınan (5) numaralı kararın iptali isteminin **REDDİNE**,

2-Davacı Mehmet Tarık Kutluca'nın davasının aktif husumet chliyeti yokluğu nedeniyle **REDDİNE**,

3- Harçlar yasasına göre alınması gerekli 35,90 TL maktu harcın, davacı tarafından yatırılan 24,30 TL peşin harçtan mahsubu ile bakiye 11,60 TL'nin davalıdan tahsili ile hazineye irad kaydına,

4- Davacı tarafından dava açılırken peşin olarak yatırılan 24,30 TL harcın davalıdan alınarak davacıya verilmesine,

5-Davacı tarafından sarf edilen 93,00 TL tebligat gideri, 1.000,00 TL bilirkişi gideri olmak üzere toplam 1.093,00 TL yargılama giderinin haklılık oranına göre taktiren %50 oranında davalıdan alınarak davacıya verilmesine,

6-Davalı tarafından sarf edilen 1.000,00 TL bilirkişi giderinin taktiren %50 oranında davacıdan alınarak davalıya verilmesine,

7-Bozmadan sonra davalı tarafından sarf edilen 28,00 TL posta giderinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine,

8- Kabul edilen dava yönünden avukatlık asgari ücret tarifesine göre davacı vekili için takdir olunan 2.180,00 TL maktu vekalet ücretinin davalıdan alınarak davacıya verilmesine,

9- Ret olunan dava yönünden avukatlık asgari ücret tarifesine göre davalı vekili için takdir olunan 2.180,00 TL maktu vekalet ücretinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine,

10- Bakiye gider avansının karar kesinleştiğinde ve talep halinde yatıran tarafa iadesine,

Dair, davacılar vekili ile davalı vekilinin yüzlerine karşı, 6100 sayılı HMK geçici 3/2. maddesi uyarınca Bölge adliye mahkemelerinin göreve başlama tarihinden önce aleyhine temyiz yoluna başvurulmuş olan kararlar hakkında, kesinleşinceye kadar 1086 sayılı HUMK'un 26/9/2004 tarihli ve 5236 sayılı Kanunla yapılan değişiklikten önceki 427 ilâ 454 üncü madde hükümlerinin uygulanmasına devam edileceğinden HUMK 432/1. Maddesine göre kararın tebliğinden itibaren **15 günlük yasal sürede Yargıtay temyiz kanun yolu açık** olmak üzere verilen karar açıkça okunup usulen anlatıldı. 27/06/2018

Başkan 33505

E-İmza

Üye 107505

E-İmza

Üye 124703

E-İmza

Katip 158173

E-İmza

T.C.
İSTANBUL ANADOLU
4. ASLİYE TİCARET MAHKEMESİ

Esas No : 2018/7 Esas

Karar No : 2018/631

- KESİNLEŞME ŞERHİ -

Mahkememizden verilen işbu 27/06/2018 tarihli hüküm dosyanın taraflarına tebliğ edilmiş, taraf vekillerince temyiz kanun yoluna başvurulmuş, Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 2018/5179 Esas sayılı 2019/6573 Karar sayılı 22/10/2019 tarihli ilamı ile onama kararı verilmiş, davalı vekili tarafından karar düzeltme talebinde bulunulmuş, Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 2020/2240 Esas 2021/6273 Karar sayılı 17/11/2021 tarihli ilamı ile karar düzeltme talebinin reddine karar verildiğinden hükmün 17/11/2021 tarihinde kesinleştiği tasdik olunur. 16/10/2023

Yazı İşleri Müdürü
126202
e-imza

Başkan 92531
e-imza

